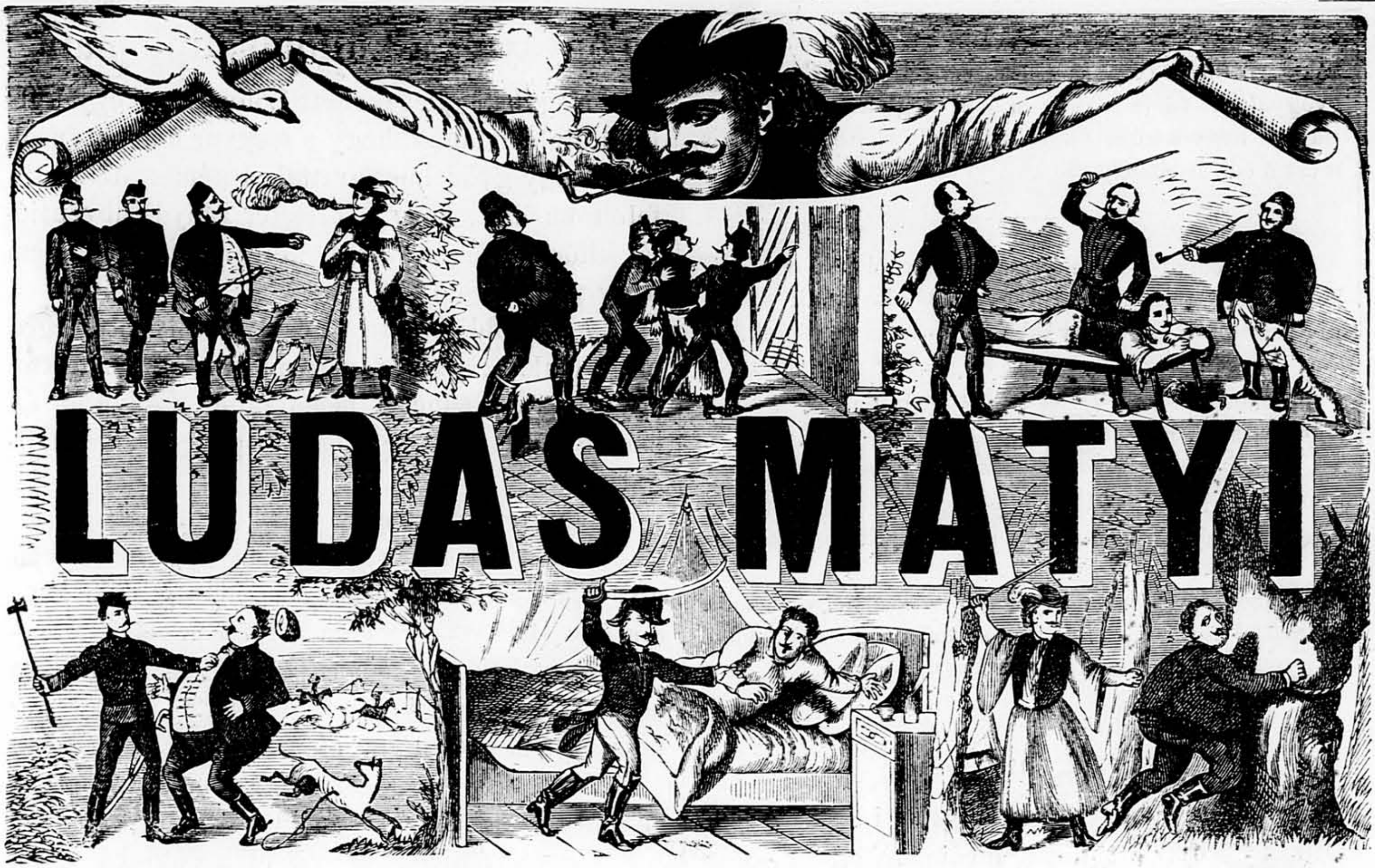
LUDAS MATYI

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, sept. 2. 1869. 39. szám.	Gyüjtőknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Eötvöshez.

Kipkedsz kapkodsz erre arra . .
Hányod a borsót a falra,
Hunyászkodsz a papok előtt . .
S elhagyod a népnevelőt.

Papoknak növekszik hájuk . .
Terjed a familiájuk.
A tanitók pedig szépen . .
Csücsülgetnek szomjan s étlen.

Nevelésre nincsen pénzed?
Tudom én hol találsz . . nézzed . .
A papoknál fullásig van . .
Ezt szedd el, ha kurázsid van.

Kipkedsz kapkodsz arra erre . .
Nézz szét . . ott van a sok here!
Verd el őket . . hajtsd messzire
Le a pokol fenekire.

Bőgős.

Pattantyúk.

A kormánypárt mikor Horvát Bódi javaslatára a birói választást eltörülte, azzal igyekezett igazolni magát, hogy a birákat egy m i v e l t államban s e v á l a s z t j á k, hanem k i n e v e z i k.

Ime a franczia szabadelvü párt épen akkor inditványozza a birák választását, midőn azt nálunk eltörölték.

Hát ki tehet róla, hogy a franczia nép oly nagy b a r b á r? No de majd megtanulja tőlünk a szabadságot, meg a közösügyet.

A katholikus ultramontan és némely zsirosszáju kálomista papok határozottan ellene vannak a községi iskoláknak. Vajjon mi ennek az oka, hogy az egymással merőben ellenkező elemek itten találkoznak?

Hát semmi egyébb, minthogy a pápisták attól félnek, hogy a községi iskolák gyermekeikeit o k o s a b b á nevelik mint eddig voltak; a kálomisták pedig attól tartanak, hogy de bizony hát ha még is b o l o n d a b b á nevelik az ő gyermekeiket mint eddig voltak.

(Mutatványszám)

Mióta Rajner Pál kimaradt a királyi biztosságból, . . . sem kedve, sem étvágya. Báró Wencheim felgyógyálását várja csak, a midőn megkéri ő excellentiáját, hogy küldje akárhová habár a **pokolba** is, mert ő oda is elmegy, ha királyi biztos lehet.

A moldva-oláh határszélen az oláhok egy székelyt megfogtak, lábánál fogva felakasztották és addig uszitották rá a kutyákat, mig szét nem tépték.

Szegény székelyt nem elég, hogy még mindig a sógor pióczázza most meg már az oláh kutyák is marják.

Zách Klárának, kit egykor megfertőztetett egy fejedelmi kéjencz, most egy jámbor kath. pap keresztet állittatott.

Szegény pap talán nem is tudta, hogy ezzel a kereszttel milyen nagyon fejbe kollintotta a fejedelmi kegyetlenséget és zsarnoki önkénykedést?

Epegrammok.

Mint fiskus remekelt igazán gelléri **Szabó** lám!
Ollaja jól nyír ott, hol nyirbálni lehet,
Zug prókátor sem tud **kontót** irni különben
Mint gelléri Szabó! bárha veszit **pöröket**.

Trefforthoz.

Lennél hát Pápának képmutatója örömmel?
Elfeledéd tán már . . mily barbár e haza!?
Ám de te itt is megfogsz bukni, előre tudom, mert
Büzös az oly denevér . . mely fészkébe rezel.

Sassy Árpádhoz.

Jó kolléga! kiáltád hozzám „Trombita“ hangján:
„Hogy ne vezetném, hogy ne terelném félre a népet?“
Jobbkor kelj fel ecsém! kissé ha tanitni akarsz, ládd
Mit te magolsz most, én már karddal vivtam azért rég.
Nem szájjal, — de teszen komolyan, ki valódi demokra!
Gimpli madár megy ostoba fővel lépre, hurokra . .
Öklelj és küzdj Ó-Buda és Pestnek homokán bár
Még te **tinó** vagy! csakha tanulsz még, lészel **ökörré**.

Ludas Matyi.

Lónyay és a külföldi diplomata.

Nagyban dicsekedett Lónyai ur egy külföldi diplomatának, hogy a magyar dolegatyusok minő nagy győzelmet arattak a német delegatió felett, az által, hogy a Triester Lloyd subventióját kitörültették a közös költségvetésből; nem nagy vivmány-e ez?

A külföldi diplomata csak mosolygott, végre megszólal: „Kedves colléga ur! én a multkor egy magyar adomát mondtam el a kávéról és czigányról most ismét mondok egyet ha meghallgatja?

Oh ezer örömmel.

Tehát valahol egy adoma gyüjteményben olvastam. Az egyszeri ispán kalapját bele vitte a szél a Balatonba, midőn valami urasági dologban járt volna. Az ispán azon évi számadásába beirta hogy: „**egy kalap** 3 frt.“ Az uraság persze nem acceptálta s visszaveté a számadást.

Az ispán ujra készité a számadást, de abban megint benne volt: „**egy kalap** 3 ft.“

Ugyan amice! hagyja el a pokolba ezt a kalapot, adjon nekem oly számadást, a miben nem lesz a kalap, különben mindig visszavetem a számadását.

A harmadszor készitett számadásban aztán nem volt ott a kalap.

„No lássa amice! igy már jól van most elmehet.“

Az ispán kimegy s vissza mosolyog az uraságra, magában dörmögvén: „persze hogy most nincs ott a kalap, hanem azért **még is benne van ám**.“

Vajjon nincs e az a kitörölt 80,000 frt, a közös költségvetésben is benne ugy mint a kalap az ispán számadásában.

Tökszem Jankó monologja.

Nincs pöcsületh de van subventzhió,
S lesz mégh egy phár száz fhurint phenzió,
Musthan igaz, jó phinzért hazudokh . .
De én ezzel semmith nem gundulock. —
Herda mit Geld . . csinálunk kumiszsságh,
Beschárunzum a mi hazafiságh,
Bemocskhulom az isthent mogát is . .
Csokh teljék a bhürüs bogyellárisch!

Váczi tüskék.

VIII.

Válasz X. barátomnak.

Kérdéd tőlem: mint mulatok ide be?
Hogyan telik az embernek ideje?
Hát bizony csak itthon ülök egész nap,
Mert én nekem künt sétálni nem szabad.
Ellenben át a hatodfélszáz zsivány . .
Mikor néha kis commotiót kiván —
Fegyvertelen örök mellett ki- s bejár
Igy helyezik iró fölé a betyárt . . .
Korán reggel 10 órakor felkelek,
S a mint illik száraz kortyokat nyelek,
Mert mostohám „hires költőnk" az állam,
Sokkal adós: azért kopik fel állam.
Százasokkal gyujt pipára az öreg;
De ha krajczárokról van szó meggörbed,
S nyivákoló fösvény hangon kornyikál:
Hogy „miként lesz ő ez által kódissá!"
Főteendőm a sétálás, heverés,
Olvasok is gyakran, de ez mind kevés,
Ki a dolgot ugy megszoktam barátom!
A henyélés elmondhatom — halálom.
Akkor lenne ezt megszoknom tanácsos:
Hogy ha volnék iskolai tanácsos,
De a kinek szüksége van eszére,
Annak ugyan már nem való ez élet . .
Te engemet vigasztalgatsz jó gyerek!
Hogy maholnap innét haza mehetek . .
Igazad van — mehetek majdan gyalog
Mert a fiskus költséget adni nem szok' . . .*)

Göcseji Gyula.

Sziporkák.

Tökszem Jankó nagyban düllészt a magyar monitoruluval.

Ugyan kérje meg Tökszem Jankó a principálisát, hogy mint honvédelmi miniszter próbáljon kinevezni csak egy darab fräjtert is arra a magyar? monitorulusra?

Nagy-Körösön ugyancsak Lónyaiasan foly az adó executió, mert hát baloldali követet választottak.

A derék nagykörösiek is mindent megnyertek hát, a mit még nem is reméltek.

---

*) Csak még a Váczi utad költségeit is meg ne vegye rajtad, mert most nagyon mérges, ismét elvesztett egy pert a hóna alól. Ludas Matyi.

Óh idők! Óh erkölcsök!

Mindenféle nemzet között, csak a büszke magyar a
Más tollaiba öltözött nevetséges maskara.*)
Elhagyják a magyar ruhát, más nemzetet majmolnak,
Macskanadrágban és frakkban, keringősettánczolnak,
A tisztelt ur hölgyeknek is, már ma tán nem is jól áll
A hajdani faros szoknya, és magyaros feszes váll
Csak a Bécsből vagy Párisból jött divat, vagy Londoni
Földön uszó hosszú sleppet kell mindennek hordani.
Vigyázzatok hölgyek mert majd a Fédrus szajkójárul
Irott csuf mese valóban nem soká rátok hárul.

Jámborfalvi.

A fiskushoz.

Motto: „Pör patvar a kenyered,
Huzavonát te szereted."

Mi a mesterséged? pör s patvar
Spiczlik besugása a fő alap . .
Erre épited vádjaidat,
Ezért fejeden a fiskus-kalap.

S hogy érvényesithesd vádjaid:
Csürsz és csavarsz jogot mindenfelé;
S az eredmény? elvesztedapört . .
Hogy mersz lépni a miniszter elé?

Prókátorsághoz hát nem értesz
De tudsz mást s kitünő vagy-e részben . .
Kontót irni a Matyi nyakába
Kilenczforint s nyolcz krajczárt
uj pénzben.

VI-dik Sándor római nonpussumus pápa sirfelirata.

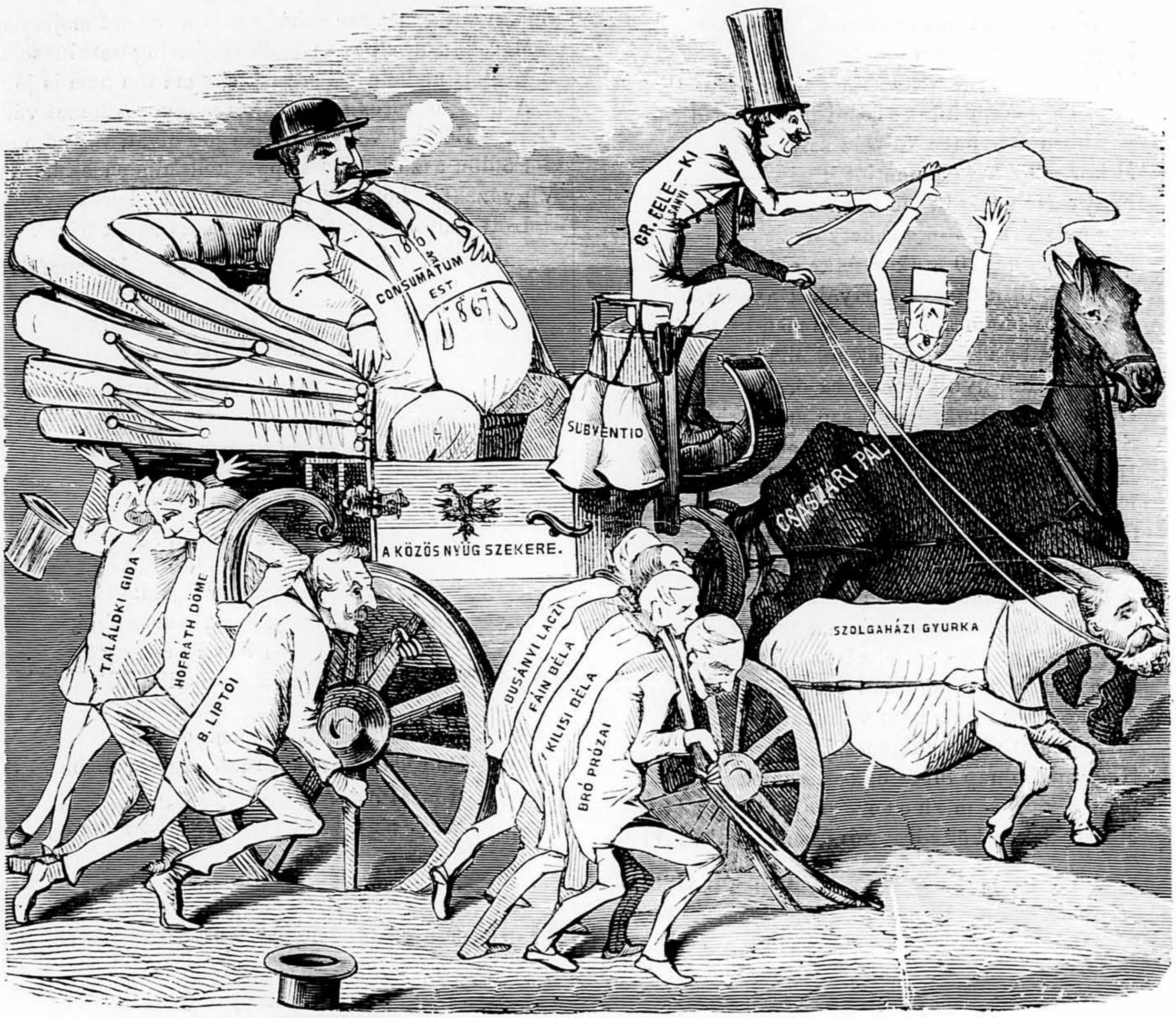
Itt nyugoszsza álmát . .
Testvér testvérével,
Férj a két nejével . .
Apa leányával
Leány az annyával
Unokahug nagybátyjával
Nagy néne unokahugával
S még is csak másodmagával.

Ennek a magyarázatja Tritytroty és Makutyi páterek szerint az, hogy VI-dik Sándor tulajdon testvérétől született leányával, kit szinte nejeül használt — nyugszik ott.

---

*) Kinek nem ruhája ne vegye magára.
Matyi.

A diadal szekere.

Tizen vannak tehát . .
Kerek számmal épen . .
A hős mamelukok
Hires Pestmegyében.
Kik huznák, kik vonnák
Emelnék és kennék —
Az öreg Lusztkandel!
Diadal szekerét.

Gróf Teleky Sanyi
Kezében a gyeplő, —
Báró Prónay meg
Dilettáns szereplő,
Liptay, Pilisi,
Bossányi és Fáy!
Szegény választmáuynak
Szinte katonái.

Szolgaházi Gyurka!
És Császári Pali!
Csak is addig tudnak
A hámon rántani:
Mig subventióval
Bőven abrakolják
S Horváth és Tanárki
A saroglyát tolják.

Lassan halad, lassan
Mozog az a bárka , .
Tengelyig süpped az
A közös mocsárba,
Hasztalan kinlódtok
Tehát jó emberek!
Száz ökör sem huzza
Ki, már az öreget.

Az óvatos mostoha apa.

Hunnia: A Gyulácska panaszkodik, hogy nem akarsz neki puskát adni te rosz papa!
Kuhn: Mit gondol asszonyom! gyermek kezébe fegyvert, kést adni?
Hunnia: Csak nem félsz attól, hogy megszurja magát?
Kuhn: Oh attól nem, hanem tudod édesem! a fiu nagyon pajkos . . könnyen engem szurhatna meg.

Szentelt vizzel bespriczczelt fricskák.

Páter Tritytroty a római zsinatra készül s a magával viendő mobiliák közzé két unokahugát is odasorozá; mire

Páter Eszemiszom figyelmezteté főnökét, hogy ne vigyen magával ilyenféle portékát, hisz ugy is lesz ott gondoskodva a szent atyákról bőven.

Mikor Bőze János hazájában az „Ubrik Borbála" czimű darabot adták elő a szinészek, János atya keserüségében olyan hideglelést kapott, hogy alig tudta izzadásba hozni . . három apácza.

Páter Makutyi meghallván a pinczehelyi káplán esetét, — kit gyermeksikkasztás gyanuja végett a börtönbe kisérték, — nagy felindulásában igy kiálta fel:

„Ugy kell neki a pernahájdernek, miért kezdte ilyen korán, ráért volna majd plebánus korában is!"

Páter Felekezeti a községi iskolák ellen predikálván igy végzé be szónoklatát: „Ugy bizony szerelmes atyámfiai! azokban az átkozott közös iskolákban arra is megtanitják az ártatlan gyermekeket, hogy pénteki napon nem bün megenni azt a mit a kálomista ember csütörtökön megeszik."

Adomák.

Harangot öntettek az X-falviak s az elöljáróság a plebánussal egyetemben felmentek Pestre megnézni a harangöntést.

Az egyik harangöntő legény nagy kujon volt, s midőn már forrott az érczkeverék, igy szólt hozzájuk: „No atyafiak a ki a másfeleségét elközösügyezte, az kimenjen ám, mert különben nem lesz szép hangja a harangnak s el is reped hamar.“ Erre az elöljárók mind kimentek csupán a plebánus maradt bennt.

Történt azonban, hogy a harang pár hó mulva hogy hogy nem, de elrepedt, mire az egyik elöljáró fejcsóválva emlékezteté a többieket: no lám! megmondta ezt előre a harangöntő legény, mi ki is jöttünk mind, hanem a tisztelendő ur ott maradt s most ő az oka, hogy a harangunk elrepedt s ilyen nagy kára származott a községnek.

A hiricsi kosta iszogálván a jó gyüdi sillert komájánál, ugy mulattságból szerencsét mondatott magának a csizióval s az ilyenformán válaszolt neki:

„Ha nem csavarognál, nem innál és ennél,
Eddig is már nagyon szép vagyonban lennél! —
Hanem meginnád a krisztusnak palástját
Isten tudja most is adósságid számát.“

Hazudsz förmedt rá a kosta — tudja biz azt a Krausz zsidó is.

Olvasván az apáczai nemes tanács a „Hirmondó“-ból hogy a régi 10 kros bankók és a régi 6 kros piczulák kimennek a forgalomból, s ideje korán kivánván tudtul adni mindenkinek a falu dobosa által hirdetteté ki városszerte.

A civilizált dobos ekép publikálta aztán ki: „Annakutánna, minekutánna felsőbb rendelet meghagyásából közhirré tétetik, nem különben, hogy minden lakos apáczán kinek 10 kros csuszabankója és 6 pengő kros ezüst érc̣ze van csak 1870. márczius 31-ig existáll . . . azután nem existáll.“

Ha én az a miniszter volnék . .

Ha én az a miniszter volnék!
Ki katonát szokott szedetni:
Gróf létemre saját fajomra
A „nyápicz“ szót nem hagynám sütni.

Ha én az a miniszter volnék!
A kit a szent igazság illet . .
Hallgatnék annak a szavára:
Épit- s nem rontnám törvényeinket.

Ha én az a miniszter volnék!
Ki ez árva honpénzét szedi
Megtenném: abból nem kapnának
Egykori véreb s hóhérai.

Ha én az a miniszter volnék!
Ki a tanügyet huzza vonja,
Istenemre! inkább száz barát
Mint egy néptanitó koplalna.

Ha én az a miniszter volnék!
Ki a belrendet tapogatja,
Nem én volnék, a ki pár betyárt
Ezer emberrel nyomoztatna.

Ha én az a miniszter volnék!
Ki tolja kereskedésünket:
Első dolgomnak tartanám én:
Szerezni ipartörvényeket.

Ha én az a miniszter volnék!
Ki büszke a közlekedésre,
Ugysegéljen! nem pazarolnám
A drága pénzt X kényelmére . .

S ha én az a miniszter volnék!
Ki mindenütt van fent és alant:
Félnék tőle, hogy egyszer az úr . .
A sok rendjelért körmön koppant.

Duttiputti.

Baranyai szikra.

Megtörtént biz az Siklóson ugy traktuális gyülés alkalmával, hogy Együgyü András uram et comp. jól beszippantának.

Ilyen alkalmatossággal egyik helyről a másikra menvén folytatták a mulatságot s egy fellelkesült szent atya többféle inditvánnyal lépett elő, melyeket midőn megunt volna egy valaki, igy szóla:

Én pedig azt inditványozom, hogy N.. káplánnak köszönet szavaztassék azért, mert beteljesité önökön a nem tudom hanyadik dicséret eme szavait:

„Lábaink ha megbotlanak
Erődet kérjük gyámolnak.“

Postasip.

Tratratra tratratra,
Kotyog a taliga,
Ha nem restellené
Elhagyná a csiga.

Tratratra tratratra
Betér harmad napra,
Csámpás gebe nyomán
Ide, vagy amoda.

Tratratra tratratra
Postás az ablakba,
A más hirlapjait
Sorban olvasgatja.

Tratratra tratratra
Be se hajtogatja,
S Sziduska leánya
Formának fölszabja.

Tratratra tratratra,
Népet ugy altatja:
Hogy azt a kiadó
Soha föl sem adta.

Tratratra tratratra,
Nagy a nép panasza,
Miniszter Gorové
Mind ezt elhallgatja.

Tratratra tratratra,
A jó isten adja:
Ne Gorovézzunk már
A jövő tavaszra.

Szittya.

Reszelt torma.

b. Wodjáner A. a delegatióban.

„Változatosság nagy gyönyör“ — ez juta ép eszébe,
S változatosságért úgy igenelt hogy: „ühüm!“

Egy jobboldali szónokhoz.

Sámson egy állkapczával ezert győzött le, s te senkit,
És pedig ilyen volt fegyvered ép neked is.

Diskurszus
Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

Mihály: Ugyan szomszéd mondja meg nekem, mi történik akkor ha Napoleon császár meghal?

Iczik: Mi thürténik hallja khend.. hát a thürténik hogy a franciák... de tholántán még másuk is feltámadnak.

Ludas Matyi gyorspóstája.

S. L. urnak Pest. A barát és hurkaféle — ön által hosszadalmasan leirt — adoma, igen elcsépelt dolog. Az „épületes történet“ utó része pedig jelen feldolgozásban gyönge. Jó styl gyakorlatától, jobbakat várunk.

Lovas László urnak. Nem helyesen fejtette meg a rebust! A kért 10 példány naptárt utnak inditjuk. P... leveleit szivesen veszszük.

Janka Gyula ref. lelkész urnak, Barkaszón. Előfizetőink kérelmeinek a legnagyobb készséggel szoktunk eleget tenni. Az „Igazmondó“-ra előfizettünk, s a reclamált számokat megküldtük. Köszönjük jó kivánságát!

Panda Vincze urnak Győr. Szivéből üdvözli elvtársat a Matyi. — Öt ezer ily harczos, sokat tudna tenni.

Büky László urnak. „Hü barátját“ üdvözli a Matyi.

Bagoly János urnak Kapolcson. Bejegyeztük s meginditottuk a Matyit.

Kis Lajos urnak Pécs. Csodálkozzunk elvtárs panaszán. Különben a rögtöni reclamatió mindent kiderit. Üdvözöljük.

Szeretet adományok nyilvános nyugtája.

Göcsei Horváth Gyula és családja részére

Ujvidékről, Szajkó Mihály 30 kr, Luby Boldizsár Benedekfalváról 2 ft

A kiadóhivatal.

A repülő csizmadia.

Rappai Páristól Pestig
Husz nap tette meg az utat . .
Egy hitvány velocipeden,
Nem de ügyességre mutat?

Horváth Bódi egy nap tudta
A megyék arczához vágni —
Mit a német husz év alatt . .
Nem birt rájuk octroyálni.

Lásd birói javaslatát . .
Ez is kunszt ám atyámfia!
Melyik hát most — mondjátok meg —
„A repülő csizmadia"?

Szeretet-fillérek.

E lapok kiadó tulajdonosa Mészáros Károly 600 forint pénzbirsága s váczi fogsága költségeinek fedezéséhez járultak:

Patonay József Nagy-Abonyból 50 kr, Flóris Sándor Uj-Pestről 1 frt. Ujvidékről Szajkó Mihály 60 kr, ör. Bodó István 60 kr, Kecskemétről, Szentkirályi Tóth László 50 kr, Paul Fülöp ref. fitanitó Nagy-Székelyből 50 kr, Kolicsányi Tamás Nagy-Harsányból 1 ft. A gyomai alsó 2-részi polgári olvasó-egylet által gyüjtve 5 ft, Luby Boldizsár Benedekfalváról 2 frt, Kis Lajos Pécsről 2 ft. Gellén Rózsa gyüjtése folytán Szatmárról: 1 ft 90 kr. — Kovács Károlynő sz. Nyiri Terézia asszonyság gyüjtése folytán Derecskéről: 5 ft 79 kr. Összesen 21 ft 39 kr.

Fogadják a szives adakozók a fogságot szenvedő őszinte köszönetét.

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő. **Bényei István.** Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.